

Prof. RNDr. Tomáš Pačes Dr. Sc.

Neotevřely se jedny dveře, otevřely se druhé.

Scénář k rozhlasové reportáži

Vypracovaly:

Barbora Krejčí, Marie Jeřábková, Sophie Dudaško, Nikola Fábry
a Lada Stašková pod vedením paní učitelky Magdalény Kafkové

ZŠ Emy Destinnové, Praha 6

Pan Tomáš Pačes se narodil v rodině lékaře v Praze těsně před 2. světovou válkou. Jeho první vzpomínka na válku je spojena s událostí ze 14. září 1945, kdy Prahu bombardovali omylem Američané. Právě tehdy trpěl zánětem středního ucha. Tatínek si ho posadil na ramena a nesl ho do nemocnice, přestože ve městě panoval velký zmatek.

„Dokonce ta jedna puma vymlátila okna. Všude se to třpytilo, po celý tý ulici byly malinký střípky z toho skla, a to nádherně vypadalo.“

Své mládí prožil v Nuslích, kde dříve místo Nuselského mostu byly hradby, na kterých probíhaly nebezpečné boje mezi vinohradskými, nuselskými a pankráckými kluky.

„My jsme po nich házeli dlaždičky a oni po nás stříleli prakem.“

Celým životem ho provází skauting.

„Můj spolužák mě vzal do skautu, začal jsem chodit na skautský výlety, každý víkend se chodilo.“

Pan Pačes se postihu za ilegální skauting nebál. Jejich zkušený vedoucí, přezdívkou Braťka, dával klukům jednu důležitou radu.

„Kluci s tím skautingem neblbněte, hlavní je výchova těch mladých kluků a ten skautský život. Jestli se to jmenuje skauting nebo ne, to už je jedno. Takže on nás varoval. My jsme strach neměli a byli jsme často nerozumní.“

Po základní škole nemohl jít studovat, protože jeho rodina byla proti komunistickému režimu. Dostal místo toho umístěnku do dolů.

„Tatínek měl známého šoféra, který řídil auto pro nějakého komunistického papaláše. Tatínek si mu postěžoval, že nemůžu jít do školy a jestli by se za mě nějak nepřimluvil, jestli by to nějak nemohl zařídit s tím člověkem. A jemu se to doopravdy podařilo. Ano, může na geologickou průmyslovku.“

Musel projevit veliký zájem o studium geologie..

„Což jsem teda neměl na začátku, ale jeden můj kamarád, ten měl sbírku minerálů a já jsem si to od něho vypůjčil. Tam jsem to ukázal, jak sbírám minerály, přitom mně to bylo šumafuk“.

Jeho otec byl lékařem dcery Jana Wericha, ten se stal důvěrným přítelem rodiny Pačesových. V Americe, kde Tomáš působil na newyorské univerzitě v Buffalu, se pak díky Werichovi setkal s Jiřím Voskovcem, který tam tou dobou hrál v jedné divadelní hře.

„Přišel k nám a tam on mě nás velmi přemlouval, jako říkal: Heleďte, už se nevracejte do Československa, vy jste vědecký pracovník a máte největší šanci, když budete v Americe. Ale jsou důvody, že jsme se vraceli, kvůli rodině a tak.“

Jako geolog se podílel na různých teoretických i praktických projektech v Čechách i v zahraničí.

„Zabýval jsem se geotermální energií, jestli by tady šla využívat ze suchých hornin, že by se vyvrtaly dva vrty a mezi nimi by se to v hloubce rozdrtilo - ta hornina, aby byla propustná. Pak by se do jednoho vrtu vháněla studená voda a ta by se v hloubce ohřála.“

Během své práce mohl cestovat, protože geologie nezná hranice. Jeho otec vždy chtěl, aby se z něho stal doktor, ale jeho životní láskou se stala geologie. Také nám předal užitečnou radu do života.

„Není moc důležité, co budete studovat, jako abyste studovaly. Mozek se uzpůsobí, abyste vnímaly a dovedly kombinovat v nějakém oboru a když přejdete do jiného oboru, tak vám tyto vlastnosti zůstanou.“